

JOKE PRINSEN (1982) studeerde Germaanse Taal- en Letterkunde aan de UA. Na deze studies ging ze als vrijwilliger naar Belfast, Noord-Ierland, waar ze bleef om als maatschappelijk werker aan de slag te gaan in het jeugd- en gemeenschapswerk. Sinds 2012 werkt ze in Antwerpen als taalleerkracht. In haar schrijven weerklinkt het spanningsveld tussen de gewenste wereld en wat is. Daartussen neigt Joke naar regenbogen: ze bekijkt het leven steeds door een absurdistische en sterk op de taal gerichte bril. Ze debuteerde in het Reveilboek van 2020 met twee gedichten en verscheen al met een klankgedicht op de website van De Groene Amsterdammer (2021, 'zo spreekt de zee'). Ze schreef teksten in opdracht voor Stormkop en Tutti Fratelli. Reeds drie keer werd een gedicht van haar opgenomen in het jaarlijkse Poemtata boek. In 2023 beëindigde ze met vrucht de opleiding poëzie aan de Antwerpse Schrijversacademie; haar manuscript kreeg lovende recensies van de juryleden.

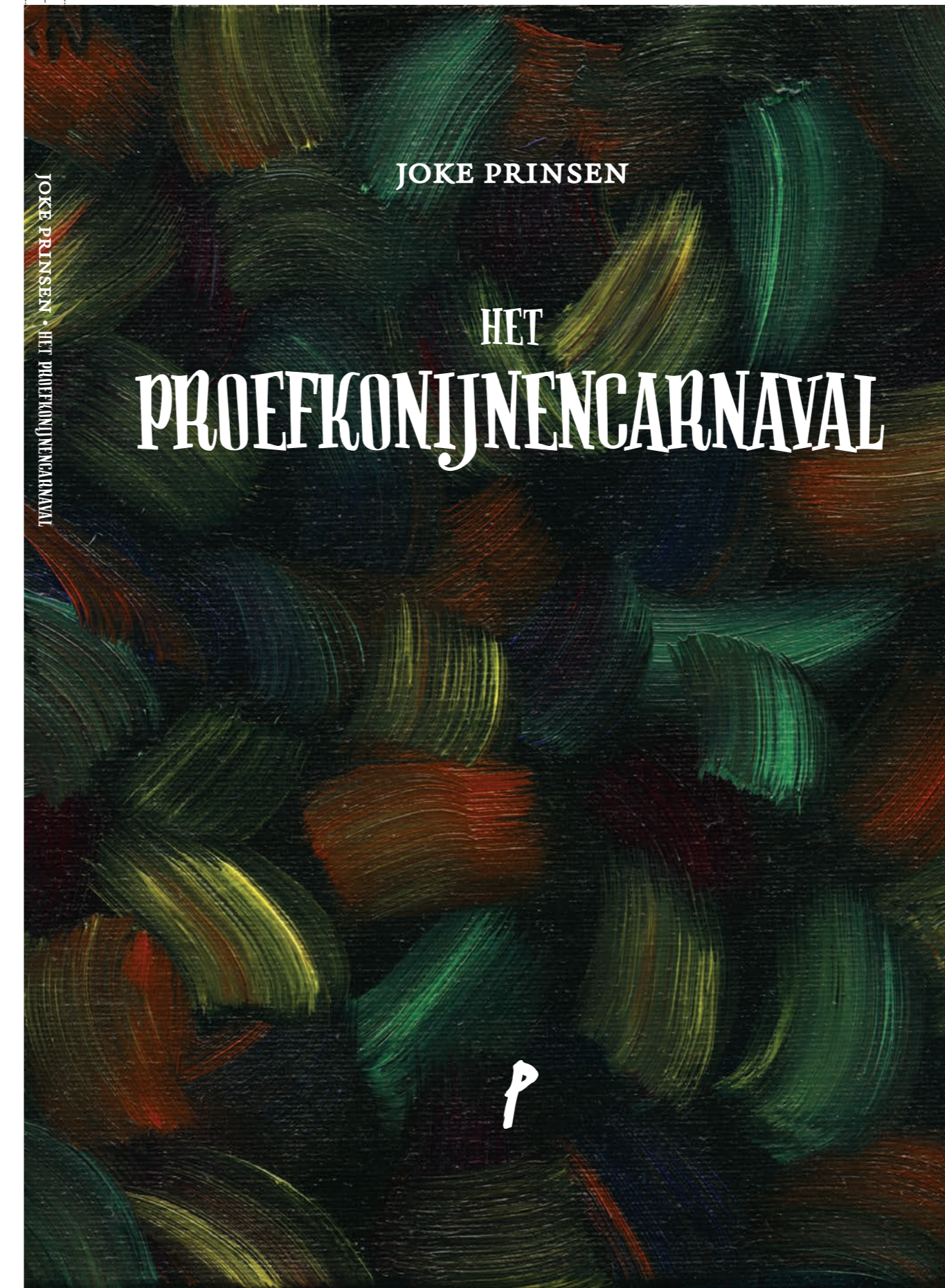
Het proefkonijnencarnaval is haar debuut.

"Een zeer rijke, overvloedige en erg aanstekelijke bundel, met een bijzonder tempo en een goed gedoseerde en 'efficiënte' afwisseling in toonaard, lengte... Zo is 'Bij nachte' meteen een heerlijke doch prettig harde rustnoot na het overrompelende lofrefrein voor Maria en houdt 'Het feest van angst en pijn' als een rode lont de bundel onvermoeibaar bij elkaar. Vele gedichten voelen enorm energetisch en onstuimig, maar zijn tegelijk toch duidelijk doordacht. Deze bundel was zowel inhoudelijk als qua taal een bruisende trip waarin ik me met veel genoegen heb ondergedompeld."

Juryrapport - STIJN VRANKEN

"Heerlijk opzweepende, uitbundige zwierige bundel, vanuit het idee: Alles gaat naar de verdoemenis. Dus dans, dans! Ik zie duidelijke linken met het werk van Van Ostaijen en Peter Holvoet-Hanssen. Combinatie van cynisch 'wij zijn een abattoir, wees onze eenzame lamp' en toch vrolijk. Schrijfster zoekt een eigen taal, met neologismes: (liefliegende, valsverwasemde, endraaipunt, geitleeuwslang, vetverterend plastic, hartgepantoffel...). Fijne afwisseling tussen korte en lange gedichten maakt de bundel tot een verrassende muzikale partituur. 'Creatiedrang' vind ik een bijzonder sterk poëticaal gedicht. De gedichten vragen ernaar om voorgelezen, gezongen, gedanst te worden."

Juryrapport - MAUD VANHAUWAERT

Liefde is niet statisch. Zij ademt in, ademt uit. De longen leeg? Nog is er zuurstof in het lijf. Denk: wij zijn stof, een onooglijk korreltje op een eindeloos strand. Maar: zonder zand geen zeetapijt... Lapis. Zwart. Licht floept weer aan! Dichtgeknepen gatskaken knallen open: Zot Polleke blijkt een oude priesteres, eeuwig jong. Na de flonkering in de stroom van Laurence Vielle, na de vuurdoorn in de taal van Annemarie Estor: een ravissant minnestreeldebuut, een 'muziekdoosziel', streetwise en fel intelligent, 'wiggelpiggel' én verheven. Een lumineuze reuzinnendochter die ons aanspoort om je lichtbel te ontsteken voor je tot stof weerkeert. Zet dus die bloemenkeel open, bruis en suis, dans tegendraads met haken en sterrenogen. Sta jezelf toe te struikelen. Ellende dof? Hier die hand: 'laat ons kosmisch hinkelen, laat de wereld rinkelen' – hop! Tot ook de wereld valt onder de wolken en de maan zich van haar verwijdert in blauwe kringen.

PETER HOLVOET-HANSEN